

§ 6.

I samme Lovs § 21, 8de Linie, ændres „Fradrag“ til: „Nedsættelse“.

Samme Lovs § 21, 4de Stykke, ændres til at lyde:

„Dersom de i forrige Stykke omhandlede Personer den 1. Juli 1922 oppebar en Alderdomsunderstøttelse, der er større end den Aldersrente, som i Henhold til § 5, 2det og 7de Stykke, tilkommer dem den 1. April 1925, kan Kommunalbestyrelserne, for saa vidt det skønnes nødvendigt, forhøje Aldersrenten med et Beløb, der i det højeste maa udgøre fire Femtedele af Forskellen mellem de paagældende Beløb. Dette Tillæg forandres ikke, hvis Rentenyderen flytter til en Kommune, hvor Aldersrenten i Henhold til § 5, 2det Stykke, ydes med et andet Beløb. Af det Beløb, hvormed Aldersrenten saaledes forhøjes, ydes Refusion af Forsørgelseskommunen og Statskassen efter Reglerne i §§ 13 og 16.“

§ 7.

De i denne Lov indeholdte Bestemmelser bevirker ikke nogen Nedsættelse i Aldersrenten for de Personer, der oppebærer Aldersrente ved Lovens Ikrafttræden.

§ 8.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1925.

Indenrigsministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 348 af 7. August 1922, ændret saaledes, som nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre som „Lov om Aldersrente“.

H. P. Hansen.

Rob. Lundberg.